

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Tereza BALÁŽOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Lexikální specifika francouzského právního jazyka v oblasti civilního soudnictví a problematika jejich překladu do češtiny*

Autorka předkládané bakalářské práce si vytyčila poměrně obtížný úkol, když zvolila translaticky orientované téma z vybrané oblasti odborného právního jazyka. Úspěšnému zvládnutí daného úkolu neprospělo ne zcela jasné vymezení cílů práce, kterých autorka sledovala až příliš. A to v rovině teoretické „...vymezení základních pojmů a překladových postupů používaných v překladech právních textů“, v rovině praktické „...porovnání překladů za pomoci rozboru konkrétních termínů z oblasti civilního soudnictví“ a v rovině analytické pak „...přiblížit problémová témata v komparaci francouzského a českého jazyka“ (s. 8).

Rozvětveným cílům víceméně odpovídá struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do tří kapitol. První dvě kapitoly jsou teoretickým úvodem do zvolené problematiky, když autorka nejprve popisuje právní jazyk, aby poté pojednala o překladatelských postupech. Zásadní pak je kapitola 3 nazvaná Analýza, jež obsahuje určitý vzorek francouzských termínů z oblasti civilního soudnictví a snahu o reflexi jejich českých překladů.

Po obsahové stránce nelze autorce upřít snahu zvládnout náročné téma, bohužel se jí to úplně nepodařilo. Místy se nutně projevuje skutečnost, že autorka nestuduje právo jako obor a nemá tak dostatečné znalosti v dané oblasti, jako např. v tvrzení o tom, že „*assesseurs*“ – přísedící“ jsou ve Francii výhradně neprofesionální soudci na s. 24. Z pohledu studovaného oboru závažnější chyby se však objevují v konkrétních pasážích translatického charakteru. S některými autorkou navrhovanými překlady nemusíme souhlasit jako u dvojice „*Tribunal de grande instance* – Instanční soud“, nelze jim však upřít jistou argumentační logiku, bohužel se však vyskytují i nepochybně špatné ekvivalenty (ex. dvojice „*dommage* – odškodnění“ na s. 14 či „*jugement sur-le-champ*“ – konečný, meritorní rozsudek na s. 30). Někdy je autorka též nedůsledná ve svých rozborech, např. u termínu „*juge de proximité*“, který nahradil starší „*juge de paix*“, správně uvažuje o hlavní odlišnosti v rovině absence odborného právního vzdělání u prvně uvedené funkce, aby pak použila ekvivalenty „smírčí soudce“ a „mediátor“ v opačném gardu. Vyskytují se bohužel i řešení zcela nepřijatelná jako navrhovaný překlad českého termínu „exekutor“ francouzským slovem „*exécuteur*“ na s. 28.

Naopak myslím, že je možné ocenit úvodní stručné exkurzy o právním jazyku a překladatelských postupech, při jejichž zpracování autorka vycházela z relevantních zdrojů (Čechová, Knapp, Tomášek, Cornu), byť i zde nalézáme jistá pochybení (ex. chybný příklad jazykové šablony na s. 14 či záměna všeobecného a neurčitého podmětu na s. 16). Trochu nešťastně pak působí skutečnost, že základním odborným slovníkem, jehož autorka používala pro uvádění a následné hodnocení ekvivalentů, byl starší Francouzsko-český slovník Larišové, Tomaščinové z roku 1994. A to z toho důvodu, že některá kritizovaná překladová řešení z tohoto slovníku již v novějším slovníku prvně uvedené autorky z roku 2008 nenajdeme.

Po formální a jazykové stránce lze k práci také vznést jisté, spíše však drobné výhrady. Ohledně formy je možné vytknout ne vždy dokonalou práci s prameny, kdy např. mění formát citací (např. opakovaná citace stejného pramene na s. 21 a s. 22), nebo vypadnutí z obsahu kapitoly 2. Místy se též projevuje jistá jazyková neobratnost autorky (např. spojení „překladová autoři“ na s. 7) či chyby ve francouzštině jako opakovaná absence plurálního znaku u „*Conseil de prud'hommes*“.

Předkládaná bakalářská práce tak celkově působí nejednoznačným dojmem. Autorka prokázala jistý přehled ve zvolené problematice a projevila snahu o její reflexi, bohužel ne vždy s ideálním výsledkem. Jednoduše řečeno se zdá, že autorka si „ukousla příliš velké sousto“, když se pokusila zvládnout vícero obtížných úkolů v rovině teoretické i praktické v takto specifické odborné oblasti. Na druhou stranu oceňuji odvahu a poctivý přístup, s nimiž se do zpracování tématu pustila.

Směrem k obhajobě doporučuji, aby se postupně vyjádřila k připomínkám uvedeným výše.

Celkově předkládaná bakalářská práce zanechává pozitivní dojem, nicméně vzhledem k uváděným výhradám ji navrhuji klasifikovat známkou **velmi dobře**.

České Budějovice, 12. 6. 2011

JUDr. Mgr. Ivo Petru, Ph.D.